C-NS—R

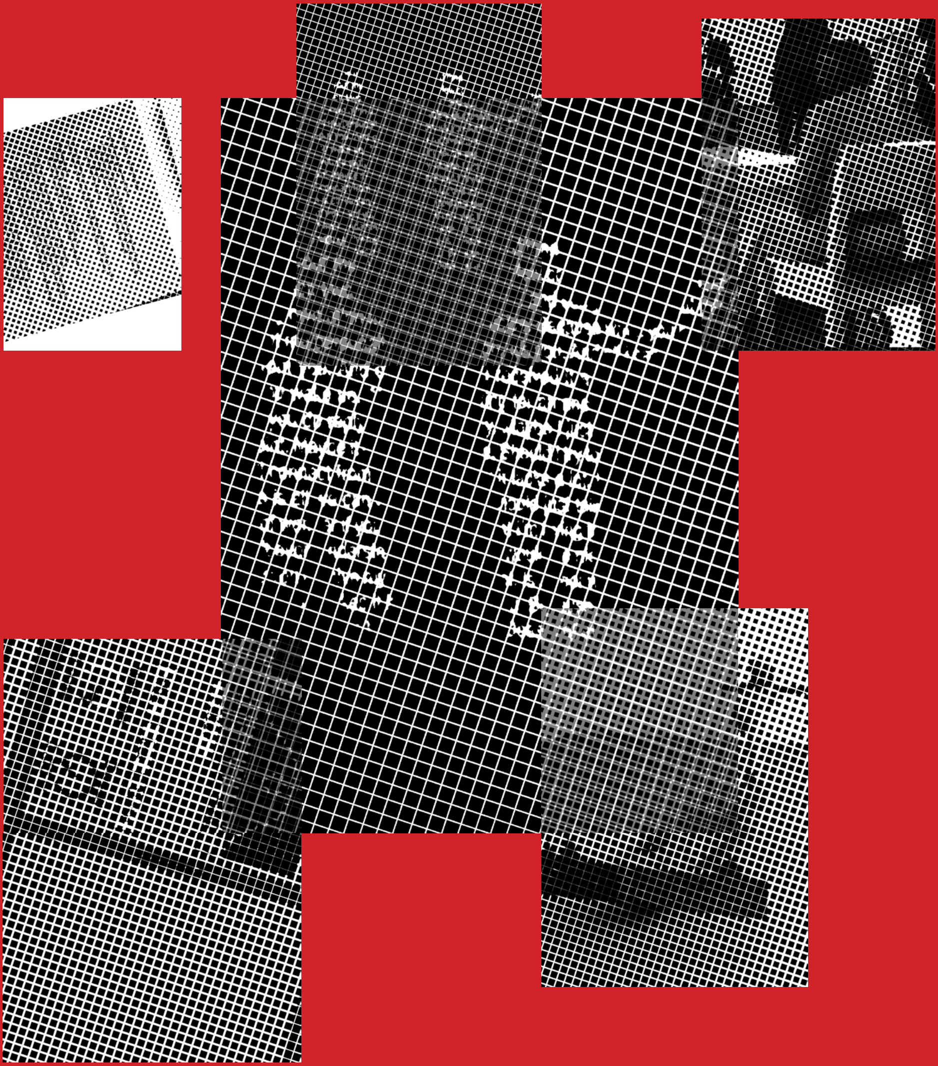

RICARDO MEIJER

TOM VAN OSCH

Dit boekje geeft een kijkje in het ontwerpproces en eindresultaat van het MT project waar wij (Tom en Ricardo) aan gewerkt hebben. Dit is C-NS–R; een sonische installatie die het doel heeft om de gebruiker op een abstracte manier kennis te laten maken met hoe het is om gecensureerd te worden. Door telkens verstoord te worden tijdens het voordragen van een gedicht willen we de gebruiker laten ervaren hoe het is om niet te kunnen zeggen wat je eigenlijk wilt zeggen. Wij vinden censuur een belangrijk maatschappelijk thema; wat mag er wel en niet gecensureerd worden, en waar ligt de grens?

Het idee om iets met censuur te doen is ontstaan in één van de vele ideeën sessies die we in de klas hebben uitgevoerd. Door verschillende combinaties te maken met de interesses van onze klasgenoten kwamen we op het idee om een gebruiker zichzelf te laten horen met een vertraging. We deelden allemaal hoe vervelend dit kan zijn. Dit verbinden met het thema censuur was daarna een logische vervolgstap. Mede doordat de rest van klas ontzettend ‘aan’ ging van dit idee, hebben we ervoor gekozen om dit idee uit te werken.

Dit boekje laat onze ontwerp reis zien vanaf dat moment. Van inspiratie tot playtest, van technische demo’s tot een volledig uitgewerkte installatie; ons proces staat van voor tot achter in dit boekje. Veel lees-, kijk-, en hoorplezier!

INHOUDSOPGAVE

[4] PROJECTPLAN
[8] CONCEPT
[20] REALISATIE
[34] BRONNEN/INFO
[42] ACHTERGROND
[46] LEERPROCES
[50] GROUPEFFORT

PROJECTPLAN

Week 1 (11 t/m 17 april)
Concept uitwerken
Technieken/narratives uit testen

Week 2 (18 tm/m 24 april)
Concept uitwerken
Technieken/narratives uit testen

Week 3 (25 april t/m 1 mei)
Narrative bespreken/testen
op mensen
Technische bevindingen uittesten die
passen bij ons concept

Week 4 (2 t/m 8 mei)
Meivakantie

Week 5 (9 t/m 15 mei)
Inhoud/techniek aanscherpen
Verslag proces bijhouden

Week 6 (16 t/m 22 mei)
Inhoud/techniek aanscherpen
Verslag proces bijhouden

Week 7 (23 t/m 29 mei)
Inhoud/techniek aanscherpen
Verslag proces bijhouden

Week 8 (30 mei t/m 5 juni)
Finishing touches, laatste
uitwerkingen/tests
Documentatie/eindverslag op orde

Week 9 (6 t/m 12 juni)
Installatie opbouwen

Project 7 juni af
Week 13 juni presentatie

Hier staan wij voor als team
Een installatie maken waarin censuur ervaren kan worden omdat we vinden dat censuur een belangrijk maatschappelijk thema is.

Leerdoelen
Muziek & technologie in te zetten om een goed werkende en interactieve installatie neer te zetten; om zo onze boodschap over te brengen. Een installatie met inhoud creëren met audio als medium en grafisch werk als subtiele versterking.

Meetbaar
Het documenteren van onze samenwerking in Miro met verschillende bronnen, schetsen, ideeën en reflecties. Om de twee weken reflecteren op onze samenwerking.

Werkafspraken
Iedere week twee keer buiten school om communiceren
(Discord meeting/Elkaar meeten).

Persoonlijke leerdoelen
Samenwerken met iemand met een andere achtergrond & visie.
De inhoud goed te vertalen naar geluid & beeld en te verwerken in een installatie. Eerst de inhoud, dan de techniek.

Einddoel
Een installatie waarin men ervaart hoe het is om gecensureerd te worden doormiddel van audio.

CONCEPT

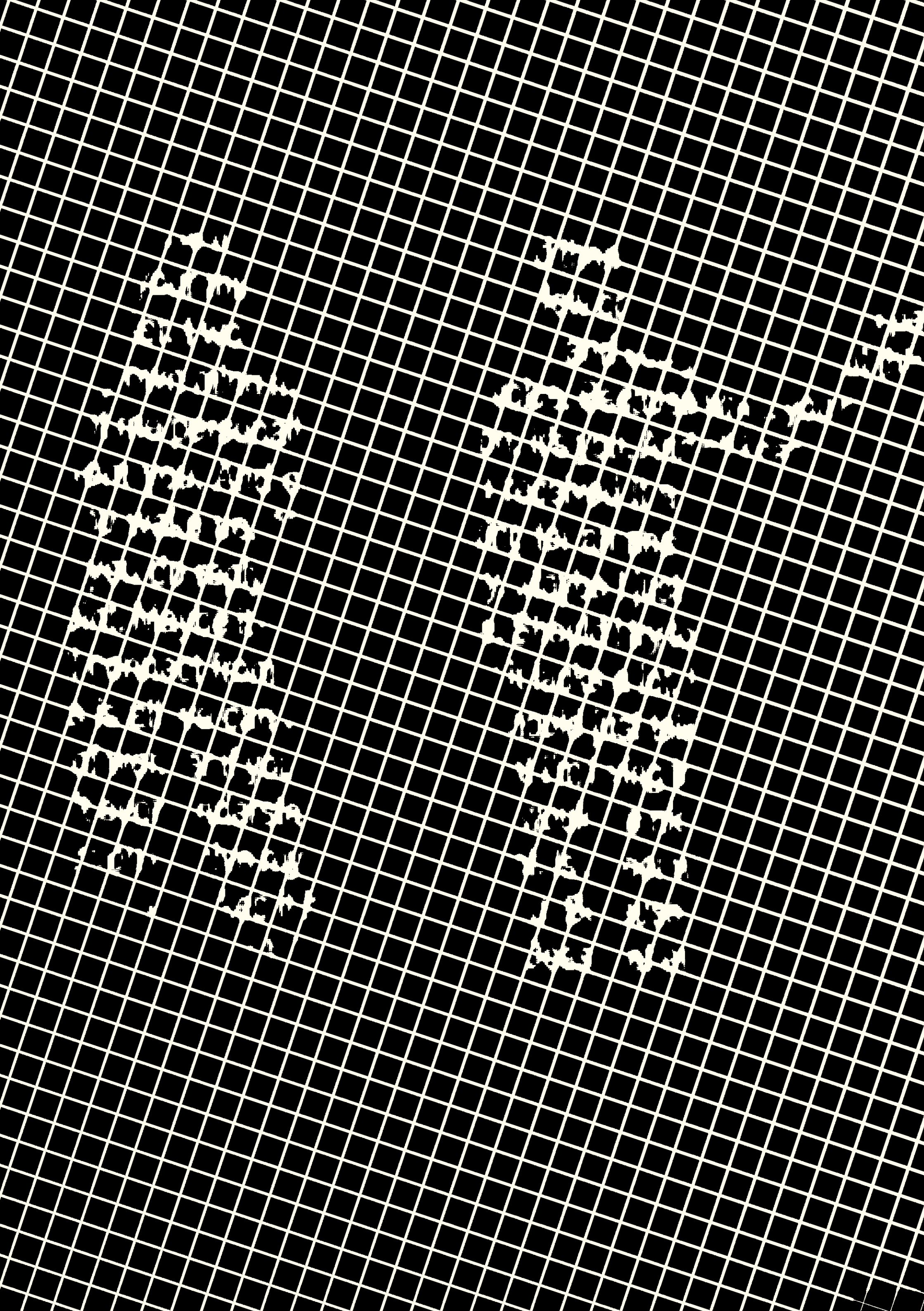

Op deze pagina’s zijn een aantal inspiratie artefacten te vinden; tekeningen, grafische ontwerpen, typografie, iconen en teksten over censuur.

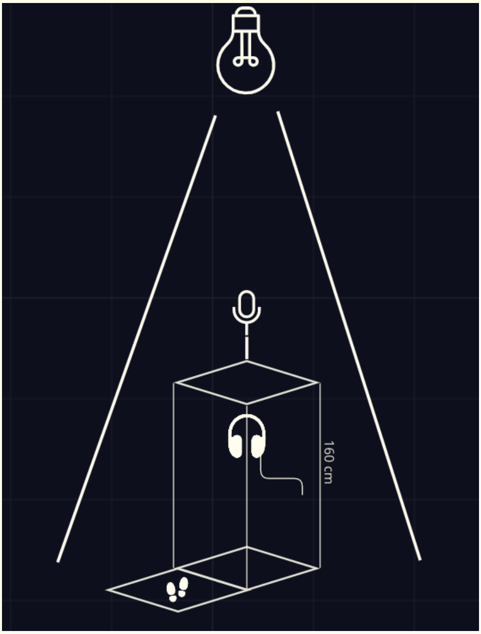

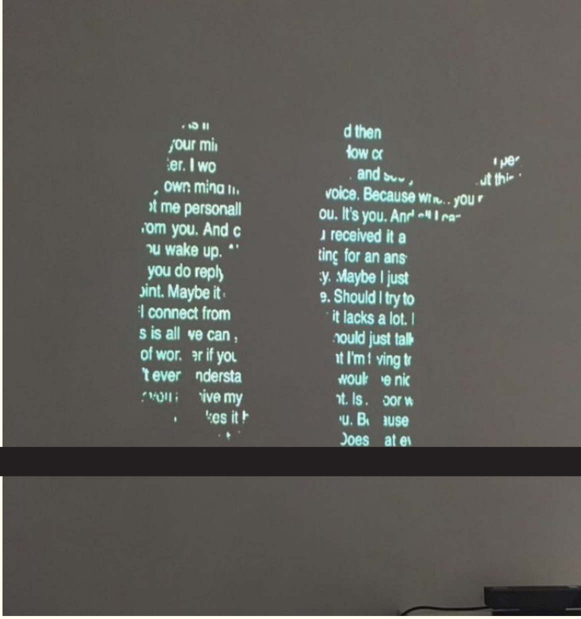

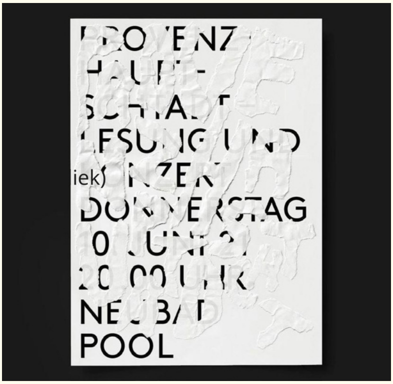

TYPOGRAPHY

Ricardo, zullen we een biertje drinken?
Ricardo, zullen we een **koffietje** drinken?

Ricardo, zullen we een ~~biertje~~ drinken?
Ricardo, zullen we een koffie drinken?

Wat de spreker zegt: Ricardo, zullen we een biertje drinken?

Wat de spreker hoort: Ricardo, zullen we een biertje drinken?

De tekst die verschijnt: Ricardo, zullen we een biertje drinken?

Inspiratie

Osdorp Posse - Censuur Lyrics

[Vers 1]

Verbieden is verboden dus verboden te verbieden
Platenbazen die verbieden hebben mij niets te bieden
Als er wordt gezeken dan heb ik het snel bekeken
Onze teksten zijn voor kenners en niet voor domme leken
Ze geven aan muziek de schuld van haat en zelfmoord
Agressie en depressie heb je zo iets doms gehoord?
Sukkels die zelfmoord plegen zijn ziek
De reden kan van alles zijn, maar ‘t komt niet door muziek
Christelijke sukkels draaien dit achterstevoren
Om er zogenaamd een kwade boodschap in te horen
Maar waar ik op duid zeg ik wel vooruit
Je luistert naar de Duivel, duidelijk en luid
Wie bepaalt er wat ik niet mag horen of zien
Een rechter en een achterlijke keurgroep misschien?
Oud geworden zeikers die bang zijn voor morgen
Willen alles houden door voor de jeugd te zorgen
Maar zorgen doe je niet door te censureren
Zo ontneem je ons de kans een eigen mening te creëren
Als de inspiratiebronnen haat en geweld zijn
Hoe denk je dan dat de teksten zullen zijn?
Een gemaakt product van z’n eigen omgeving
Die de waarheid zegt over z’n eigen beleving
Zal merken dat conservatieven hem bestrijden
En daarbij worden gesteund door de autoriteiten

[Refrein]

De harde waarheid, die wordt gecensureerd
Terwijl van de waarheid het meeste wordt geleerd
De harde waarheid, die wordt gecensureerd
Dus eigenlijk zeg je, de waarheid is verkeerd

[Vers 2]

Loop’s in een platenzaak en kijk eens allemaal
Hoe muziek wordt beheerst door de Engelse taal
Aan originaliteit schiet het zwaar te kort
Er wordt zonder jou beslist wat je aangeboden wordt
Politici zijn bang voor muzikanten
En de grote invloed op hun verwanten
Realistische platen over seks en dood

En geweld en drugs en geld en nood
En discriminatie, haat en onrecht
Beschrijf dat liever niet want dat is slecht
Woorden die je niet mag horen, draaien zij achterstevoren
Want kennis wordt geboren zodra jouw oren dit horen
En dat is niet wat zij wensen
Zo verliezen zij de macht over onwetende mensen
Ze spreken over jeugdverderf en normen
Maar hoe kan de jeugd zijn eigen mening vormen
Als er voor hun wordt beslist wat goed is en wat slecht
Door een stel ouwe lullen, wat geeft hun dat recht?
Hoever moet deze shit nog komen
Tot niemand meer voor z'n mening uit mag komen?
Mijn mening is m'n kracht en die ligt niet in hun macht
En dat is wat ze wakker houdt, nacht na nacht
Want we kunnen hun niet stoppen, maar ook niet andersom
Want de underground stoppen is het barsten van de bom
[Refrein]

[Vers 3]

Platenhoezen hebben stickers, heb je nu je zin?
Denk je echt dat iemand luistert naar zo'n waarschuwing?
Je piept woorden weg, maar geloof je nou echt
Dat de mensen niet weten wat er wor

PLAYTEST 1

Op deze pagina's is te zien dat we bijna op elk punt in ons proces hebben getest op klasgenoten, docenten, huisgenoten en vrienden. Op de foto's is te zien hoe we met een low-tech versie van onze 'censuurmachine' hebben getest. We keken vooral naar welke effecten die er op de audio werden toegepast het beste zorgden voor een verstorend effect.

FEEDBACK OP EERSTE CONCEPT PRESENTATIE

Misschien is het vet als je een 'goed gekeurd' woordje gebruikt als een vermindering van het effect. Dus bijvoorbeeld als je Kim Jong Un zegt dan wordt de delay en andere effecten vermindert.

Tekst toevoegen die ze niet eens hebben gezegd.

Visueel component

Je zou iets super onbenulligs kunnen censureren, om de humor er in te houden en het te distantieren van de huidige wereldsituatie. Wat als je fragmentjes pakt van het verhaal en die (herhaaldelijk) terug afspeelt. Ik denk dat dat het nog moeilijker maakt en de persoon nog erger verwart.Wat als je een speech to text applicatie hier op verbind en vervolgens de tekst op een muur projecteert? Wellicht kan je dan nog dingen weghalen uit de tekst.
Je zou via speech to text woorden kunnen herkennen waarbij je iets triggered. Wellicht kan je dan een woord van een voorgaande museumbezoeker kunnen afspelen?

ja en, muziek instrumenten of geluiden toevoegen om een verhaal te vertellen

Playtest 1, Ricardo

Playtest 3, Rafael

Playtest 5, Than

Video

Playtest 2, Ricardo

Playtest 4, Nynke

UITLEG & REFLECTIE

Ook hebben we goed nagedacht over wat de gebruiker nou moest gaan voordragen. Een gedicht lag voor de hand omdat een gedicht een abstracte vorm is van een verhaal of boodschap. De reden om onze installatie abstract te maken is omdat dat bijdraagt aan de verstoorbaarheid voor de gebruiker; de gebruiker weet naderhand niet meer wat er wel gezegd is. Hieronder drie gedichten waarvan we wilden peilen hoe ze landden bij de tester.

3-luik Dood

Als je geluk hebt,
sterf je op de laatste dag van je leven,
Dat lijkt me een mooi streven.

Als je geluk hebt,
sterf je op de laatste dag dat je leeft.
Het is schokkend als,
je hart het eerder begeeft.

Als je gelukt hebt,
sterf je op je laatste nacht
Toen je in het donker naar
het licht wilde lopen.

Niemand zal het weten,
want tegen die tijd, ben je die
dag al lang vergeten.

Afscheid Nemen

Als afscheid nemen pijn gaat doen
De tijd aanbreekt voor een
laatste zoen
Dan houd ik toch je hand nog vast
En ben jij het zeil en ik de mast.

Je maakt van mij een achterblijver
Ik houd me groot met alle ijver
Hoe kan ik jouw heengaan verwerken
Zonder armen die me sterken?

Je was mijn anker, mijn best vriend
Je had dit heengaan niet verdiend
Je laat mij hier nu eenzaam achter
Zeg me, wordt die pijn ooit zachter?

Eens omringt mij weer het leven
En moet ik rouw een plaatsje geven
Maar als er nu geen plekje is
Hoe zeg ik dan dat ik je mis?

Het is fijn om bij het achterblijven
De tranen van je af te schrijven
Maar ergens in mijn achterhoofd
Zal jouw stem nimmer zijn gedoofd

‘k zeg nu tot ziens en au revoir
En over een poos zie ik je daar
Want straks in alle eeuwigheid
Is geen besef van plaats of tijd

We zijn daar één met ziel en geest
We zijn tevreden, ... we zijn geweest.

De Vos & De Druiven

De vos en de druiven - Aesopus' fabel over de vos en de druiven
Een eenzame vos, die al een hele tijd geen eten had gehad en die dan ook erg mager was, kwam na veel omzwervingen bij een wijngaard. Er waren rijkelijk veel druiven, die in grote trossen hingen, rijp en zeer geschikt om te eten.

Omdat er niemand in de buurt was, sloop de vos stiekem de wijngaard in. Maar - terwijl hij daar inging, ontdekte de vos, dat de druiven heel hoog hingen. Hij sprong er naar, maar miste. En hij sprong nog eens, en nog eens. Maar zijn inspanningen waren vergeefs. De druiven hingen te hoog. Zijn vermoeide lichaam begon pijn te doen door de vele pogingen zijn honger te stillen.

Tenslotte, toen de teleurgestelde en boze vos van zijn laatste sprong terugviel, riep hij: "Ik wil de druiven helemaal niet. Ze zijn zuur en helemaal niet geschikt om te eten."

Mensen doen alsof ze dingen, die ze niet kunnen krijgen, verachten.

Het leek ons interessant om een gedicht te maken wat redelijk licht begint, maar wat steeds zwaarmoediger word. In onze playtests kwamen we erachter dat het onmogelijk was om niet te lachen tijdens de test. Hierop willen we inspelen; je leest iets voor wat niet fijn is om te lezen, terwijl je het met een lach voorleest. Hieronder het uiteindelijke gedicht; een tekst die eigenlijk nergens over gaat maar wel steeds zwaarmoediger word. Dit draagt wederom bij aan de verwarring van de gebruiker.

MEN VERWACHT ALLES MET GEMAK

TE KUNNEN ZEGGEN

ONDERWERPEN WORDEN VERDRAAID EN

AANGEPAST

ALS MEN IN HET DONKER NAAR HET

LICHT WIL LOPEN

WORDEN DROMEN 'T LEVEN LIEF.

LANGZAAM WILLEN STAPPEN DOOR DE

ZOELE AVONDWIND

MEN LAAT HET NU LOS

MOET MEN DAN AARZELEN EN DAGEN

PRATEN?

HET IS OP FOUTEN WACHTEN

ZEG ME, WORDT DIE PIJN OOIT ZACHTER?

REALISATIE

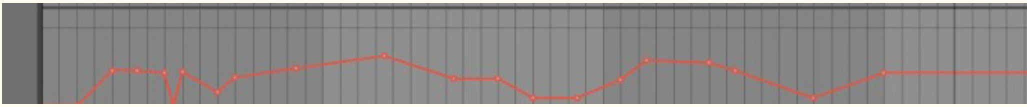

Onze low-tech test in Ableton. Op onderstaande afbeelding staat een 'automation lane'. De lijn die is afgebeeld geeft weer hoe groot de vertraging is tussen wat de spreker zegt, en wanneer hij/zij het hoort.

Ook worden er op willekeurig momenten effecten aan- en uitgezet die bijdragen aan het verstorende gevoel van de gebruiker. Het eerste effect is 'distortion'; wanneer dit effect aan staat hoort de gebruiker zich harder terug dan normaal.

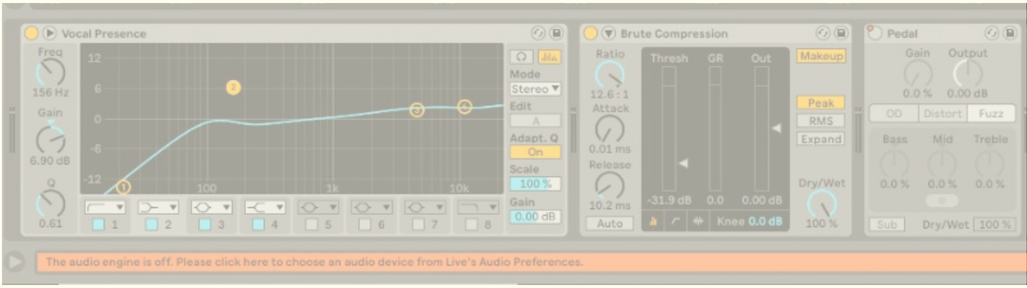

Het tweede effect heet 'beat repeat'. Dit effect neemt een kort stukje ingesproken audio en gooit het daarna zo'n 4 á 5 keer weer terug naar de gebruiker. We zijn er tijdens de playtests achter gekomen dat deze twee effecten de beste combinatie waren om de gebruiker te verstoren.

Om niet afhankelijk te zijn van een start- en stopknop in Ableton, hebben we ervoor gekozen om de installatie na te bouwen in Max/MSP. Bijkomend voordeel was dat we veel meer controle hadden over de effecten. Hieronder een afbeelding van de complete Max patch.

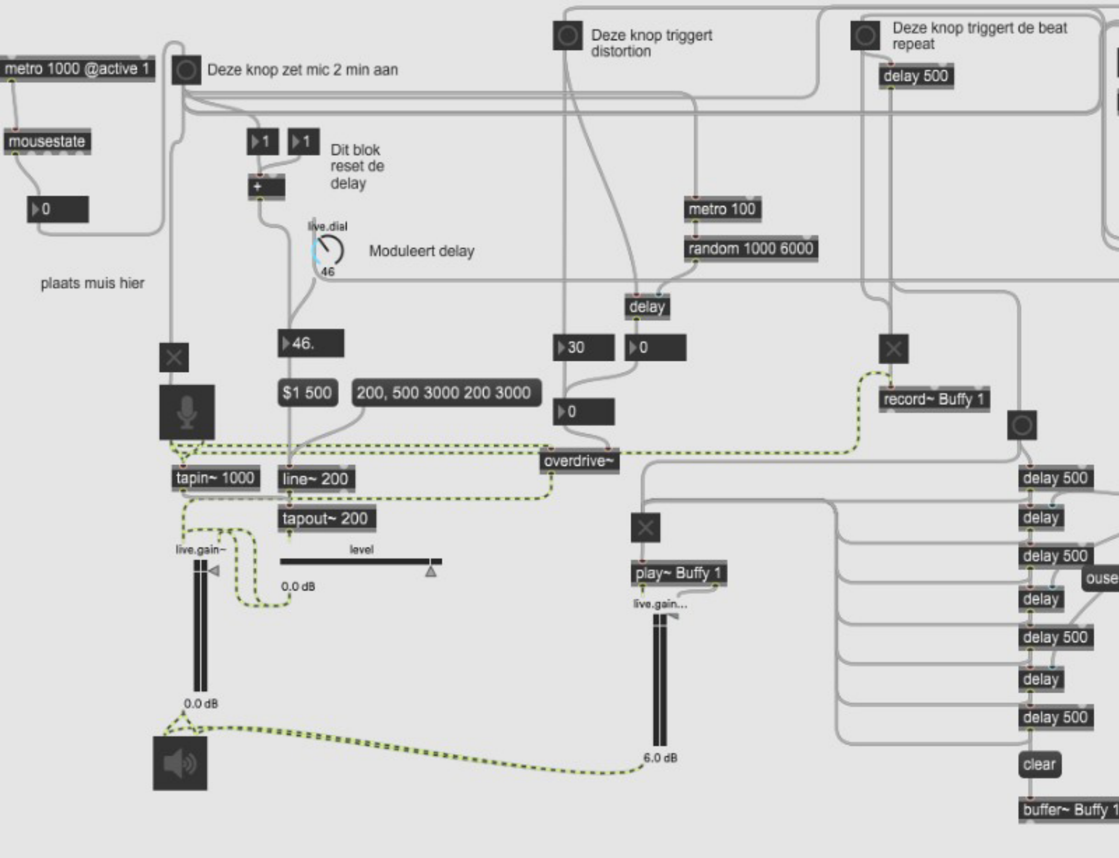

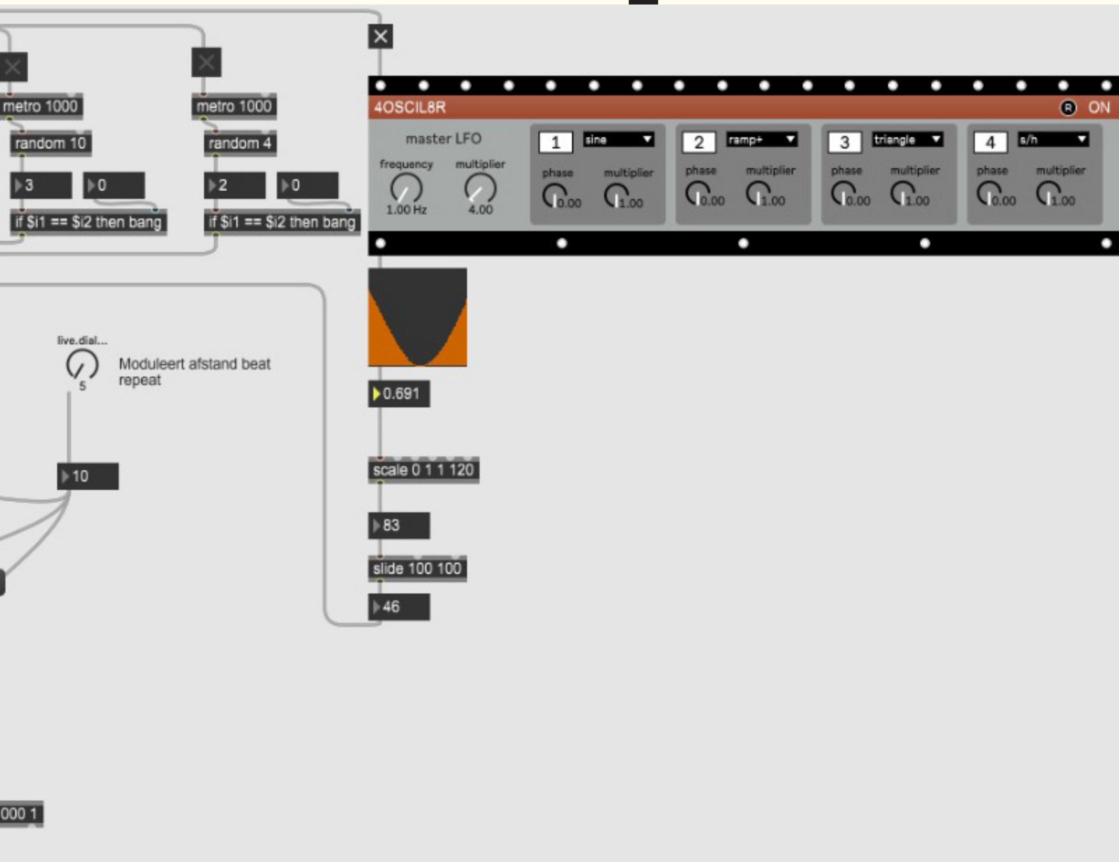
metro 1000
random 10
3
0
if $i1 == $i2 then bang
metro 1000
random 4
2
0
if $i1 == $i2 then bang
4OSCIL8R
ON
master LFO
frequency
multiplier
1.00 Hz
4.00
1
sine
phase
multiplier
0.00
1.00
2
ramp+
phase
multiplier
0.00
1.00
3
triangle
phase
multiplier
0.00
1.00
4
s/h
phase
multiplier
0.00
1.00
live.dial...
5
Moduleert afstand beat repeat
0.691
10
scale 0 1 1 120
83
slide 100 100
46
000 1

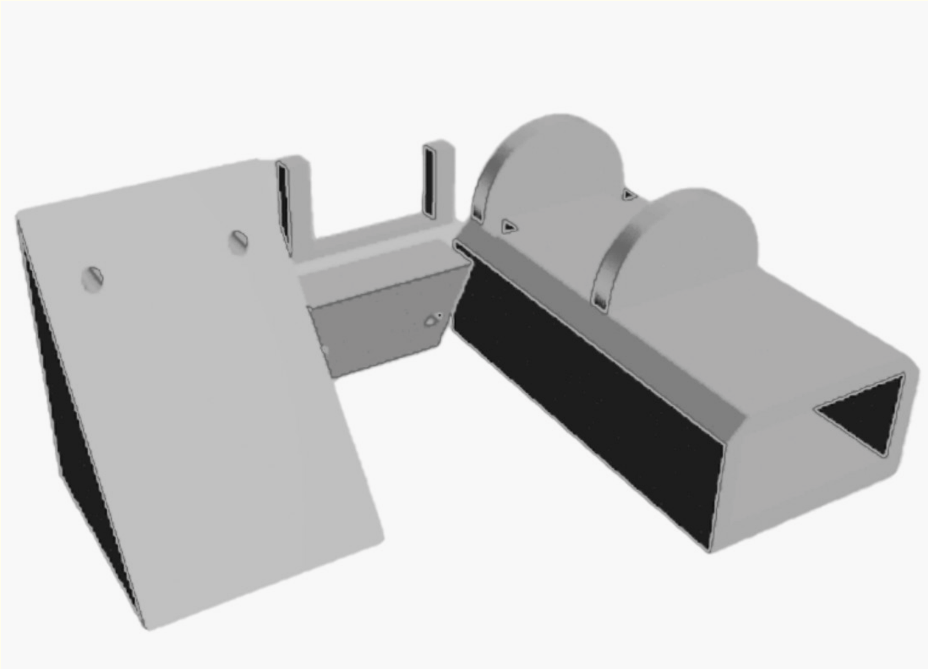

Ook moesten we een manier vinden om de installatie niet de hele tijd aan te laten staan. Op deze pagina staat een 3d-ontwerp voor een koptelefoonhouder. In de houder kan een muis worden geplaatst. Als de koptelefoon op de houder wordt geplaatst, is er een mechanische verbinding met de muis die vervolgens een seintje geeft naar Max: de patch is nu gestopt. Wanneer de koptelefoon van de houder wordt gehaald gebeurt het tegenovergestelde.

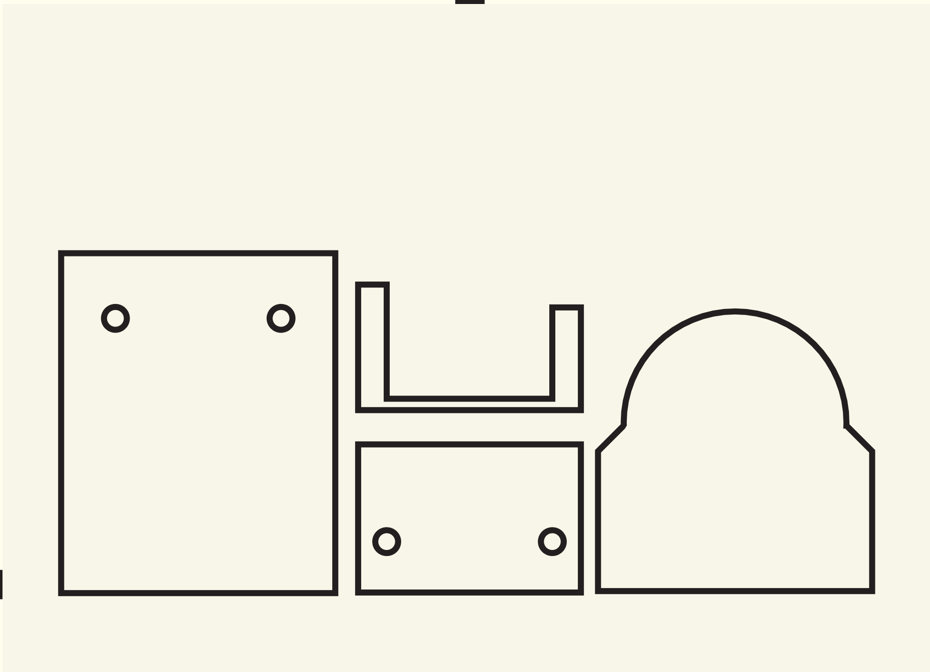

Dit allemaal komt samen in de sokkel die hieronder is afgebeeld. Bovenop een microfoon waar de gebruiker in kan spreken, een koptelefoon en houder aan de voorkant en een laptop die alles regelt verstopt in de sokkel.

AFSLUITER
SPRINKLER-
INSTALLATIE

ALTENDORF WA6

Focusrite

BRONNEN
/ INFO

Inspiratie

ARTIKELEN

Kunst, Politiek en Censuur

Het betoog in Zomergasten van de theaterregisseur Johan Simons op 18 augustus 2013, ik heb het meer gehoord, Duitse cultuur bestaat uit een vorm van dialectiek of dialoog. Een kunstenaar is daar een serieus beroep en die neemt actief deel aan het publieke debat. Interessant. De Nederlandse cultuur daarentegen is ingebed in het poldermodel, in de consensus cultuur, commissies van deskundigen oordelen sturend over de toekenning van subsidies en eenmaal toegekend volgt nauwelijks follow-up. Ik spreek uit ervaring en alleen met betrekking tot de beeldende kunstsector en ik overdrijf for the sake of argument in een tegenstelling die bestaat uit een elite en het volk. Een geïsoleerde en gesubsidieerde kunstenaar ontstond, die nauwelijks voeling had met de culturele ontwikkeling en een (doorgaans door de elite zo beschouwde) platte, volkse cultuur floreert naast de elitaire inteelt kunst. Met tegelijk gelukkig grootse uitzonderingen zoals de poëtische Mark Manders (zie onder) en de solist Erik van Lieshout.

allartlakke.com

Kunst, politiek en censuur

Het betoog in Zomergasten van de theaterregisseur Johan Simons op 18 augustus 2013, ik heb het meer gehoord, Duitse cultuur bestaat uit een vorm van dialectiek of dialoog. Een kunstenaar is daar een serieus beroep en die neemt actief deel aan het publie...

www.brainwash.nl

Wat censuur van 'voyeuristische' kunst zo bizar maakt

Met haar seksueel suggestieve pose is het jonge meisje in 'Thérèse Dreaming' volgens tegenstanders een toonbeeld van de objectificatie van kinderen.

Wat censuur van ‘voyeuristische’ kunst zo bizar maakt

Twaalfjarigen schamen zich voor de meest triviale zaken; als een veter in de knoop zit, of als een ouder te hard praat, of als de moeder haar jas aanhoudt terwijl de anderen hun jas uit hebben. Het is een leeftijd waarop ze zich steeds indringender bewust worden van de blik van de ander.

Meestal schamen ze zich voor geheel andere zaken dan waar volwassenen zich voor schamen. Zo hangen ze bijvoorbeeld wel, zonder enige gêne, ondersteboven op de bank, zitten met hoog opgetrokken knieën op een stoel, zonder zich erom te bekommeren of daardoor hun onderbroek zichtbaar is. Ze zijn zich van de ander bewust, maar ze zijn zich nog niet helemaal van hun eigen lijf als een mogelijk seksueel lichaam bewust. Ik vind dit een fascinerende leeftijd, enerzijds nog kind, anderzijds half tiener, waarin de volwassenheid al doorschemert.

Het is de fascinatie met deze leeftijd die de schilder Balthus goed wist te vangen in het schilderij Thérèse Dreaming, dat vorige week in het nieuws kwam vanwege een online petitie die het schilderij uit het Metropolitan Museum of Art verwijderd wilde hebben. ‘Showcasing this work for the masses, The Met is romanticizing voyeurism and the objectification of children’, viel er te lezen.

“Met haar seksueel suggestieve pose is het jonge meisje in ‘Thérèse Dreaming’ volgens tegenstanders een toonbeeld van de objectificatie van kinderen.”

“Thérèse Dreaming” (1938) geschilderd door Balthus (Foto: AFP PHOTO/HO).

Dergelijke Amerikaanse hysterie die aanspoort tot censuur die ons zou moeten beschermen tegen immorele gevoelens, onderschat het oordeelsvermogen van de toeschouwer. Ten eerste hoef je het niet eens te zijn met de zienswijze die uitgebeeld is op een schilderij. Ten tweede help je immoraliteit niet de wereld uit door de representatie ervan te weren. Ten derde wordt er een realistische zienswijze verbeeld, die wellicht de moeite waard is om overdacht te worden. Ten vierde hoeft het onderwerp je niet aan te staan, om de brille van een kunstwerk te kunnen aanschouwen. Ten vijfde zijn kunstwerken deel van de geschiedenis, die je niet kunt uitwissen (het schilderij van Balthus werd begin vorige eeuw gemaakt). Ten zesde is kunst bij uitstek de plek waarin ongelijkheid, discriminatie, onrecht en bijvoorbeeld immorele verlangens verbeeld en onderzocht kunnen worden zonder dat deze werken zelf die opvattingen uitdragen. Ten zevende dwingt deze petitie je juist om met de blik van een perverseling te kijken!

Ik herkende tot nu toe de onbekommerde twaalfjarige in het schilderij, de wonderlijke leeftijd waarin het meisje net niet meer kind, net nog geen volwassene is; die fase waarin het zich soms wél en soms niet bewust is van de blik van de ander. Maar aan deze vriendelijke blik heeft de petitie geen boodschap.

ARTIKELEN

SPEECH-TO-TEXT

Accurately convert speech into text with an API powered by the best of Google's AI research and technology.

https://cloud.google.com/speech-to-text

SPEECH-TO-TEXT TO MEMO

https://speechnotes.co/

Inspiratie

TECHNIEK

BODY, MOVEMENT, LANGUAGE: AI SKETCHES WITH BILL T. JONES
MAY 2019 | BY BILL T. JONES & GOOGLE CREATIVE LAB

PoseNet experiments made in collaboration with one of America's most celebrated and important artists.

https://experiments.withgoogle.com/billtjonesai

Idieen

BEZOEKER

Bezoeker met Silent Disco Koptelefoon
Bezoeker Raspberry Pie
Bezoeker ziet doek

Spreker
Microfoon
MAX/MSP
Koptelefoon
Isadora
Speech to text
Projectie
Touchdesigner

Warping
Delay
Time stretch
Morphing
Pitch
Haas effect

Miro; de plek waar we alles hebben bijgehouden

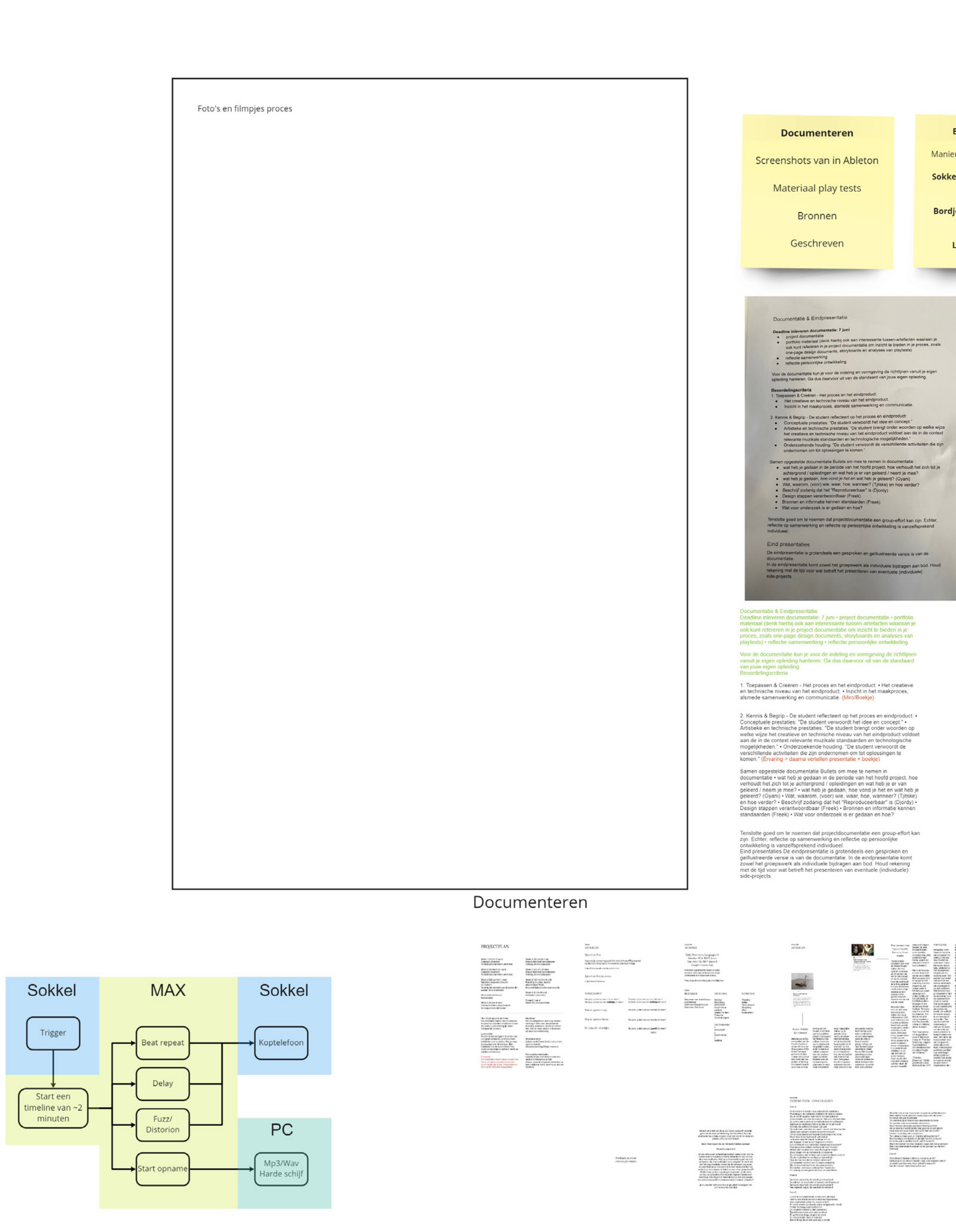

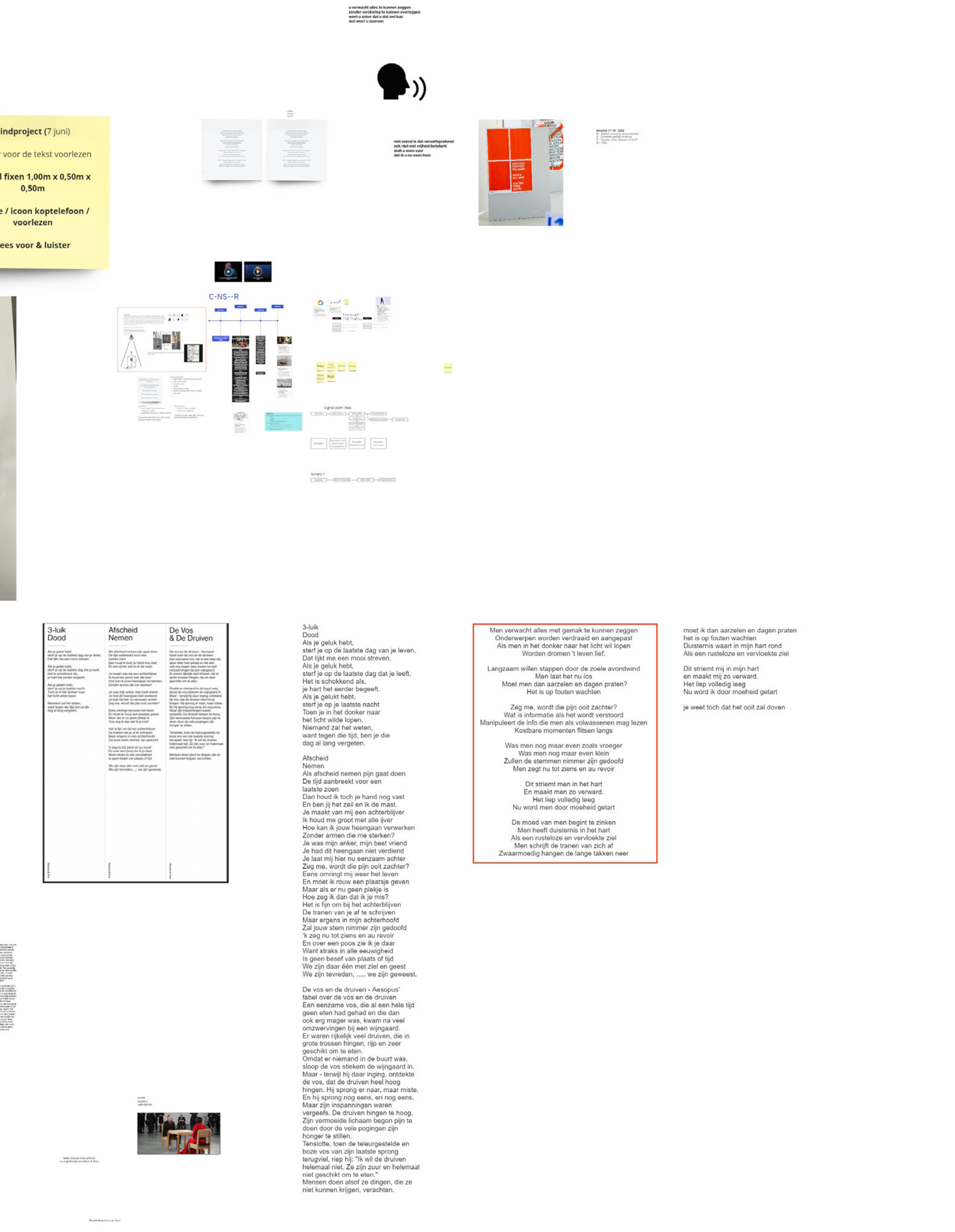
u verwacht alles te kunnen zeggen
zonder verstoring te kunnen overleggen
weet u zeker dat u dat wel kan
wat weet u daarvan
indproject (7 juni)
r voor de tekst voorlezen
l fixen 1,00m x 0,50m x 0,50m
e / icoon koptelefoon / voorlezen
ees voor & luister
niet overal is dat vanzelfsprekend
ook niet wat vrijheid betekent
stelt u even voor
dat ik u nu even hoor
you have reached the point
where you end
and the other starts
Moscow 17-05-2022
M - Sokkel, ervaring, documentatie
S - Complete gelikte ervaring
C - Visuals, Jitter, Speech to text?
W - TBD
C-NS--R
3-luik
Dood
Afscheid
Nemen
De Vos
& De Druiven
3-luik
Dood
Als je geluk hebt,
sterf je op de laatste dag van je leven,
Dat lijkt me een mooi streven.
Als je geluk hebt,
sterf je op de laatste dag dat je leeft.
Het is schokkend als,
je hart het eerder begeeft.
Als je gelukt hebt,
sterf je op je laatste nacht
Toen je in het donker naar
het licht wilde lopen.
Niemand zal het weten,
want tegen die tijd, ben je die
dag al lang vergeten.

Afscheid
Nemen
Als afscheid nemen pijn gaat doen
De tijd aanbreekt voor een
laatste zoen
Dan houd ik toch je hand nog vast
En ben jij het zeil en ik de mast.
Je maakt van mij een achterblijver
Ik houd me groot met alle ijver
Hoe kan ik jouw heengaan verwerken
Zonder armen die me sterken?
Je was mijn anker, mijn best vriend
Je had dit heengaan niet verdiend
Je laat mij hier nu eenzaam achter
Zeg me, wordt die pijn ooit zachter?
Eens omringt mij weer het leven
En moet ik rouw een plaatsje geven
Maar als er nu geen plekje is
Hoe zeg ik dan dat ik je mis?
Het is fijn om bij het achterblijven
De tranen van je af te schrijven
Maar ergens in mijn achterhoofd
Zal jouw stem nimmer zijn gedoofd
'k zeg nu tot ziens en au revoir
En over een poos zie ik je daar
Want straks in alle eeuwigheid
Is geen besef van plaats of tijd
We zijn daar één met ziel en geest
We zijn tevreden, ... we zijn geweest.

De vos en de druiven - Aesopus'
fabel over de vos en de druiven
Een eenzame vos, die al een hele tijd
geen eten had gehad en die dan
ook erg mager was, kwam na veel
omzwervingen bij een wijngaard.
Er waren rijkelijk veel druiven, die in
grote trossen hingen, rijp en zeer
geschikt om te eten.
Omdat er niemand in de buurt was,
sloop de vos stiekem de wijngaard in.
Maar - terwijl hij daar inging, ontdekte
de vos, dat de druiven heel hoog
hingen. Hij sprong er naar, maar miste.
En hij sprong nog eens, en nog eens.
Maar zijn inspanningen waren
vergeefs. De druiven hingen te hoog.
Zijn vermoeide lichaam begon pijn te
doen door de vele pogingen zijn
honger te stillen.
Tenslotte, toen de teleurgestelde en
boze vos van zijn laatste sprong
terugviel, riep hij: "Ik wil de druiven
helemaal niet. Ze zijn zuur en helemaal
niet geschikt om te eten."
Mensen doen alsof ze dingen, die ze
niet kunnen krijgen, verachten.
Men verwacht alles met gemak te kunnen zeggen
Onderwerpen worden verdraaid en aangepast
Als men in het donker naar het licht wil lopen
Worden dromen 't leven lief.

Langzaam willen stappen door de zoele avondwind
Men laat het nu los
Moet men dan aarzelen en dagen praten?
Het is op fouten wachten

Zeg me, wordt die pijn ooit zachter?
Wat is informatie als het wordt verstoord
Manipuleert de info die men als volwassenen mag lezen
Kostbare momenten flitsen langs

Was men nog maar even zoals vroeger
Was men nog maar even klein
Zullen de stemmen nimmer zijn gedoofd
Men zegt nu tot ziens en au revoir

Dit striemt men in het hart
En maakt men zo verward.
Het liep volledig leeg
Nu word men door moeheid getart

De moed van men begint te zinken
Men heeft duisternis in het hart
Als een rusteloze en vervloekte ziel
Men schrijft de tranen van zich af
Zwaarmoedig hangen de lange takken neer
moet ik dan aarzelen en dagen praten
het is op fouten wachten
Duisternis waart in mijn hart rond
Als een rusteloze en vervloekte ziel

Dit striemt mij in mijn hart
en maakt mij zo verward.
Het liep volledig leeg
Nu word ik door moeheid getart

je weet toch dat het ooit zal doven

ACHTER GROND

RICARDO MEIJER

De verhouding tussen dit project en mijn eigen achtergrond vind ik interessant om te beschrijven. Voor de lezer die niet weet wat ik doe: Ik volg de opleiding Design for Change and Innovation. Kort gezegd; maatschappelijk problemen op een creatieve manier oplossen. Normaal gesproken zijn de maatschappelijke problemen die langskomen in mijn studie erg complex en is er vaak geen voor de hand liggende oplossing. Ik vond het daarom ook fijn om dat “complexe” los te laten in dit MT-project; je kiest een idee en voert dat uit. Dit maakte voor mij het proces een stuk overzichtelijker, en het zorgde ervoor dat ik veel bewuster was van mijn ontwerpkeuzes. Ik merk daardoor nu ook dat ik deze versimpelde versie van “probleemoplossen” kan toepassen in mijn eigen studie; mijn vaardigheid is hierin vergroot.

Voordat ik een duidelijk idee had van het idee wat ik wilde gaan doen, vroeg ik me af of (en hoe) ik wilde kiezen voor een project wat een maatschappelijk thema aan stipt. Achteraf gezien is het eigenlijk toevallig dat ons project op een abstracte manier over censuur gaat en dat het een interventie kan zijn rondom dit thema. Wel ben ik ontzettend blij met het feit dat het daarover gaat, omdat ik hierdoor niet helemaal de connectie met mijn achtergrond ben verloren. Dit had namelijk zo een ontwerp kunnen zijn dat ik bij DCI had kunnen ontwikkelen; zij het op een andere manier.

De combinatie tussen DCI en muziektechnologie was dus fijn om te ervaren. Normaal gesproken ontstaat er een oplossingsrichting waar niet of nooit aan muziek(technologie) wordt gedacht. Het was een verademing om eindelijk mijn passie voor muziek samen te brengen in een ontwerp wat te maken heeft met een maatschappelijk thema. Door de kennis die ik de afgelopen maanden heb opgedaan kan ik in de toekomst zelfverzekerder kiezen voor een oplossingsrichting waar muziek(technologie) een grotere rol speelt.

TOM VAN OSCH

Door mijn andere opleiding Grafisch Ontwerp merkte ik dat ik op een andere manier naar deze opdracht keek. Mijn grafische kant hielp mij heel erg kijken naar de andere manieren om het idee achter de installatie te versterken. Een van die dingen was dat ik vaak in mijn opleiding aan het kijken ben naar wat er precies nodig is om een duidelijk verhaal neer te zetten. Maar het is fijn als er balans is tussen abstractie en duidelijkheid.

Het loslaten van mijn opleiding is in zekere zin goed gelukt tijdens dit project. We zijn veel bezig geweest met het creëren van een audio installatie. Op mijn opleiding zou ik op een andere manier kijken naar het maken van een installatie als deze.

We hebben ons vooral gefocust op het programmeren en het kijken naar technieken. Daarnaast hebben we ook gekeken naar de storyline van de installatie. Bij grafisch ontwerp zijn we vaak bezig met het vertellen van een verhaal met stilstaand/bewegend beeld. Nu kon ik mij even volledig focussen op het sonische.

Ik neem mee dat het best goed te doen is om een tamelijk groot technisch plan te realiseren in een korte tijd. Dit door je in de juiste omgeving te bevinden, vaak tests uit te voeren en het vragen stellen aan de juiste personen. Ook alle technieken die ik voorbij heb zien komen of heb gebruikt neem ik mee naar nieuwe creatieve plannen.

LEER PROCES

RICARDO MEIJER

Als het gaat om mijn leerproces en persoonlijke ontwikkeling, moet ik zeggen dat ik enorm gegroeid ben in het werken met, en het toepassen van muziek technologie. Vooral op het gebied van Max/MSP; een programma dat ik voor de minor niet eens kende. Het eerste idee was om de technische kant van onze installatie in Ableton Live te doen, maar we hebben ervoor gekozen om dit toch in MAX te doen. Dit was soms wel een uitdaging, maar omdat ik merkte dat het voor mij haalbaar was lukte het om door te zetten. Ik heb in dit project ook geleerd hoe ik muziektechnologie op een creatieve manier kan toepassen in verschillende situaties.

Over het algemeen heb ik vaak de rol van technicus aangenomen in het project omdat ik merk dat ik dit leuk vind en omdat ik er goed in ben. Ik haal enorm veel voldoening uit het programmeren van een idee in bijvoorbeeld Max of Live, en er dan achterkomen dat het ook daadwerkelijk werkt. Desalniettemin heb ik daarnaast veel andere kleinere rollen ingenomen. Dit gebeurde bij zowel Tom als ik, en was vaak een heel fluide proces. Daarom zou ik ook niet kunnen zeggen dat we allebei een duidelijke rol hadden; veel dingen konden en deden we allebei.

Ook heb ik veel geleerd als het gaat om het creatieve maakproces. In dit project lukte me het veel beter om controle te houden op ontwerpkeuzes, en dus de richting waarin een proces zich beweegt. Ik merk dat vooral aan het feit dat we ons originele concept hebben kunnen waarmaken, en dat het dus niet iets totaal anders is geworden.

TOM VAN OSCH

In mijn leerproces en persoonlijke ontwikkeling ben ik er erg op vooruit gegaan met mijn technisch denkvermogen. Ik heb veel mooie nieuwe technieken mogen gebruiken en bekijken. De programma's ken ik nu ook erg goed vergeleken met wat ik er eerst van af wist. Ik heb het even over het software programma Max/MSP. Ook hoe je dit in kan zetten in combinatie met Ableton vind ik een erg adembenemende ontdekking in mijn leerreis. Ook het samenwerken met anderen heeft erg geholpen met mijn stijgende lijn in mijn leerproces. Er waren veel mensen met verschillende disciplines en kennis. Deze heb ik erg benut. Ik heb ze veel gevraagd en heb veel samengewerkt. Ricardo had veel kennis in Max en Isadora. Dit kan ik nu ook veel meer dan voorheen.

Ik merkte dat we vaak samen tot een oplossing kwamen in allerlei programma's; door mijn vragen en zijn kennis kwamen wij er wel. Daar heb ik ook veel van geleerd. Ik denk dat ik van te voren de samenwerking tussen Ricardo en ik niet echt voor mij had gezien. Omdat we allebei heel anders zijn/te werk gaan. Maar dit heeft mij verrast en ik merkte dat wij elkaar juist heel erg versterkten in het project. Dat heb ik erg geleerd, dat je dus niet hoeft samen te werken met iemand waarvan je al meteen denkt 'Oh dat gaat hem worden!'. Ook hoe wij hier elkaar feedback geven binnen deze minor vond ik erg bewonderingswaardig. Ik merkte dat op mijn opleiding er toch wel veel ego aanwezig is, ook in de feedback die wij elkaar daar geven.

GROUP EFFORT

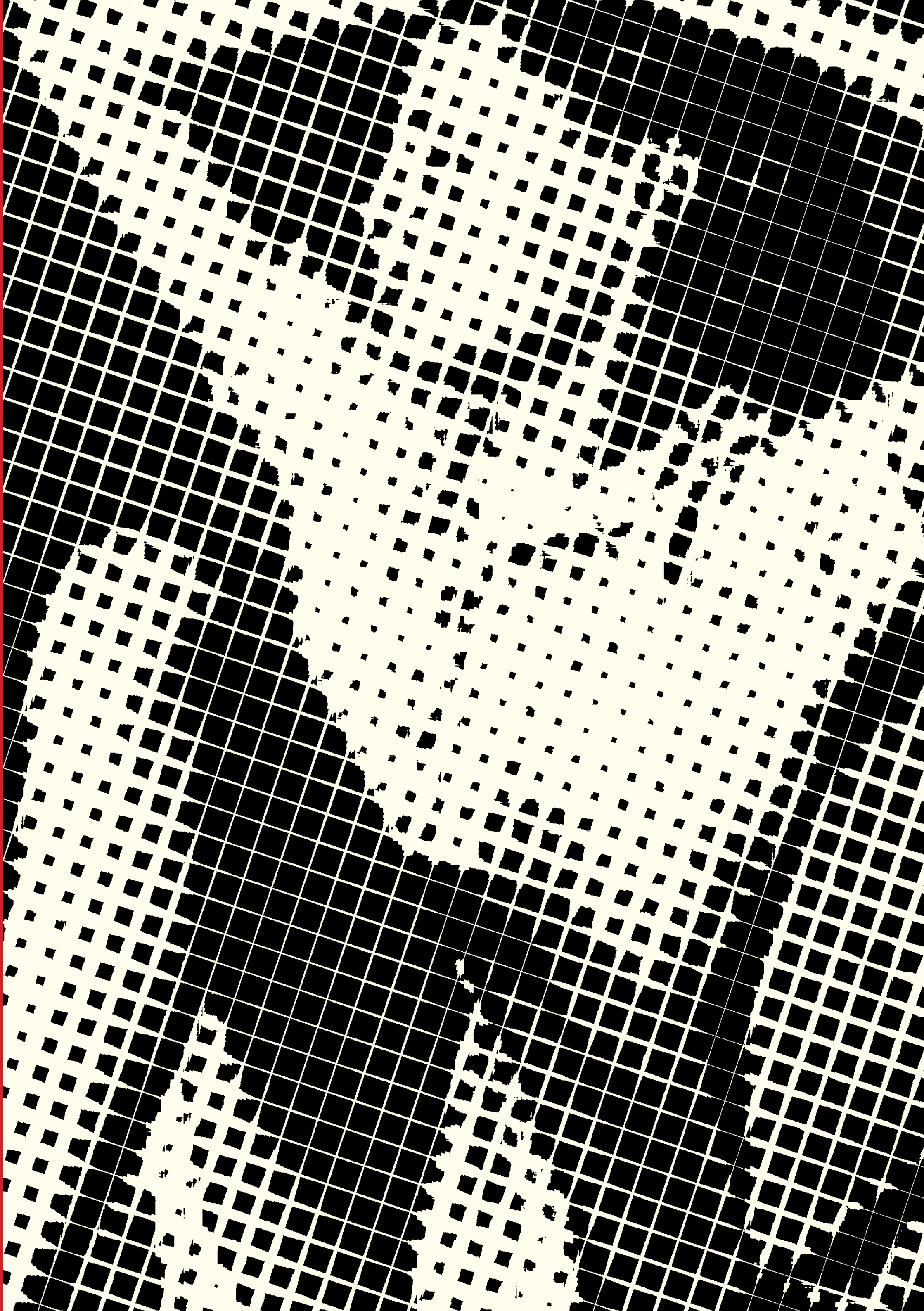

RICARDO MEIJER

Ten eerste wil ik zeggen dat ik de samenwerking tussen Tom en ik enorm prettig vond. Dit kwam door een aantal dingen. Ik merkte dat we elkaar goed konden aanvullen op veel verschillende vlakken. Een voorbeeld daarvan is het technische gebied. Omdat ik merkte dat ik beter met Max/MSP kon omgaan dan Tom, was ik degene die de patch(es) heeft gemaakt. Tom vulde mij daarin goed aan door meer te kijken naar wat er precies in die patch moest gebeuren. Ook wil ik aanstippen dat er een goede balans was van de hoeveelheid werk tussen ons tweeën. Ik heb nooit gedacht dat de één veel meer tijd en moeite heeft gestoken in het project dan de ander. Het project voelt echt als een fifty fifty samenwerking en eindresultaat. Eén belangrijk aspect in onze samenwerking was dat het altijd veilig genoeg was om elkaar te kunnen bekritiseren als dat nodig was voor de voortgang van het project. Ik denk hierbij vooral aan momenten dat één van ons een ontwerpkeuze maakte, en dat de ander zich dan afvroeg of dat wel de juiste stap was. Dit voelde voor mij alsof dit voor ons allebei gelde. Ik denk dat we hierdoor de kern van ons project altijd hebben kunnen waarborgen.

Als laatste wil ik benoemen dat Tom en ik ook in het “denk-kartel” zaten. Ik moet zeggen dat het fijn was om wat grote groep mensen te hebben om ideeën, keuzes en andere zaken mee te kunnen bespreken. Als ik terugkijk merk ik eigenlijk dat we er wel meer gebruik van hadden kunnen maken. Toch was de gedachte fijn dat we altijd op deze mensen konden terugvallen als dat nodig geweest zou zijn.

TOM VAN OSCH

De samenwerking verliep erg soepel tussen Ricardo en ik. Dit kwam door meerdere dingen;

1: We zaten allebei op hetzelfde level qua enthousiasme over het project.
2: We wilden allebei iets tofs maken.
3: We konden elkaar aanvullen op de juiste manier.

Ricardo is een erg aangename projectpartner. Hij past zich goed aan in verschillende situaties en zorgt voor een fijne samenwerkingsomgeving. Wij samen losten eigenlijk veel problemen op. We hebben veel gedaan in verschillende programma's en vaak begreep Ricardo al wel wat van de software waardoor we makkelijker door het proces konden lopen. Omdat ik vaak kritische vragen stelde, nieuwe technieken ging zoeken of ideeën ging bedenken. Ook waren we vaak in een goede bui en konden we goed lachen met elkaar maar ook serieus werken indien nodig. Dit zorgde voor een omgeving waarin we alles kwijt konden aan elkaar over het project. De druk die bij de opdracht kwam kijken werd vaak verlicht door Ricardo of ik waardoor we vaak allebei weer even konden relativeren waar we waren in het proces.

Als groep zaten we in het "denk-kartel" collectief. Hier zijn we niet heel vaak naar toegestapt om eerlijk en duidelijk te zijn. Wel hebben we vaker wat gesprekken gehad met de mensen individueel binnen dit collectief. We hebben eigenlijk vaak docenten benaderd zoals; Than, Hans & Marcel en natuurlijk niet te vergeten Sjef & Jaap.